

ученіе той основавалъ всякога на свѣто то писаніе, на примѣра Христовъ и на свѣты тѣ Апостолы. Въ това врѣме на краля Венцеслава сестрата, Анна, ся вѣнчала съ Англійскый краль Едуартъ III, при което много Чехи отишли съ съ принцессѣ тѣ въ Англиѣ, отъ гдѣ то по-сѣтнѣ ся пакъ върнѣли и донесли съ себе си въ Чехиѣ списанія та на Англійскый тѣ реформаторъ Виклефа, въ срѣдѣ тѣ на XIV-то столѣтіе. Той ревнувалъ въ тѣхъ противъ просящи ты калугеры, противъ много злоупотребленія въ черковно то управленіе и противъ развалены ты нѣравы на духовны ты; той допущалъ на свѣтскы ты князове право то, да земжтъ имоты ты на черквѣ тѣ върху си и, опровергавалъ ученія та на черквѣ тѣ върху вечерѣ тѣ Господнѣ, опрощеніе то на грехове тѣ, запрѣтеніе то да са чете Библия та, Папско то уваженіе и изисквалъ свободно изслѣдваніе на св. писаніе. Тѣзи ученія распрьснѣли тоже изъ Чехиѣ, и единъ Хусовъ ученикъ Іеронимъ, който нѣколко врѣме ся училъ въ Парисъ и въ Оксфордъ, донесълъ на Хуса отъ тѣзи списанія. Той най-напрѣдъ гы челъ съ голѣмо недовѣріе; нѣ скоро зелъ да намира въ тѣхъ все повече и повече удоволствіе. Много отъ мнѣнія та на Англійскый реформаторъ той присвоилъ, и гы обяввалъ въ свои тѣ проповѣды и нападалъ на духовны тѣ все по-силно.

Архіепископъ тѣ Пражски Сбинко, на когото направленіе то на Хуса не было скрито, проклѣлъ